

Kvinderne i „Bygmester Solness“.

Foredrag af

Fru Ragna Nielsen.

Mine Herrer og Damer!

Som vi alle ved, er der et Utal af Kommentarer til »Bygmester Solness«. Hvad jeg har at sige, gir sig ikke ud for at være nogen Kommentar. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er i en Kvindesagsforening, jeg taler, og at jeg derfor her maa være berettiget til simpelthen at fremstille Kvindeskikkelserne i Ibsens store Drama saaledes, som de efter Læsningen af Skuespillet stod for en Kvindesagskvindes Opfatning. For mig indeholdes der i de tre Kvindeskikkelser i Ibsens Drama en Præken til Kvinderne saa vældig, at jeg bare vilde ønske, alle Kvinder vilde høre og forstaa. De tre Skikkelser indeslutter i sig som i en Sum hele Kvindekønnets Fornedrelse og Forkvakling, men ogsaa Løftet og Haabet om Oprejsning. Det var dette, jeg vilde bede Kvinden forstaa og lægge sig paa Hjærte.

Bygmester Solness opfattes almindelig som Skuespillet om Geniet. Geniet, som bruger og ødelægger Mennesker, deres Lykke og deres Liv, uden anden Undskyldning end at de trængte til dem. Og vi er saa vant til at høre, at dette er Geniets Ret, og at det er smaaligt og kjærringagtigt at standse for at tænke paa de blødende Ofre, som ligger langs Geniets Vej. Det har været ophøjet til et Dogme det, at Geniet har Ret til at knuse og ødelægge om sig, især Kvinder naturligvis. Det har f. Eks. hørt med til vor Barnelærdom at beundre Gøthe, fordi han levede som en Gud paa Olympen, uden at det lader til, at hans Samvittighed i mindste Maade besværedes af de Friederiker eller Lili'er eller